

56. IN DECEMBER/ HRUDNEVE

Adler Korol'iv

Зарубив ліпоту візантійську
Zahubyv l'ipotu vizant'ijs'ku
Has lost its beauty byzantine

Листопадовий іконостас.
Lystopadovyj ikonostas.
The autumn iconostasis.
(iconostasis = a screen bearing icons that separates the altar
from the nave in eastern orthodox churches)

Голосним, непригашеним блиском
Holosnym, nepryhashenym blyskom
With a loud, unquenchable brilliance

Відсіяв, оддзвенів і погас.
Vids'ijav, oddzven'iv i pohas.
It shone through, rang out and is now extinguished.

І вже мливо тонкого помолу,
I vzhe mlyvo tonkooho pomolu,
And now it is ground down into fine grains,

Як вітання грудневе здаля,
Jak vitannja hrudneve zdalja,
Like a greeting of December from afar,

Першим подихом свіжим, зимовим,
Persnym podykhom svizhym, zymovym,
With the first breath fresh of winter,

Ніби віялом ген кружеля.
N'iby vijalom hen kruzhelja.
Like a fan all around spinning.

Зачепило верхів'я горіхів
Zachepylo verkhivja horikhiv
It touched the tops of the nut trees

І лягло невагомо в полях,
I ljahlo nevahomo v poljakh,
And lay down weightlessly in the fields,

Де чутливими сходами диха
De chutlyvymy skhodamy dykha
Where in fine layers breathes

Обважніла земля.
Obvazhn'ila zemlja.
The laden earth.
(from the damp)

Зима...
Зума...
Winter...